



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 24.10.1997
KOM(97) 551 slutlig

Ändrat förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Kina och Indonesien

(framlagt av kommissionen i enlighet med artikel 189a.2 i Romfördraget)

MOTIVERING

1. Genom förordning (EG) nr 165/97¹ införde kommissionen preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Kina och Indonesien.
2. Några berörda parter, gemenskapstillverkare, exportörer och importörer lämnade skriftliga synpunkter. De parter som så begärde gavs möjlighet att höras av kommissionen. Kommissionen granskade alla framförda åsikter innan den fastställde sina slutsatser.
3. Kommissionen godtog en indonesisk exportörs begäran avseende att en faktor som påverkade prisernas jämförbarhet inte hade beaktats i beräkningen av dumpning, och sänkte följaktligen värdena för normalvärde och dumpning för både Indonesien och Kina, eftersom Indonesien hade valts som jämförbart land för beräkning av normalvärde för Kina.
4. Vidare beaktades, med de klagandes bifall, att tofflor så väl som strandskor skulle uteslutas från förfarandet, omfattningen blir därmed begränsad till den huvudsakliga importen, d.v.s. skodon för utomhusbruk.
5. Mot bakgrund av inlämnade synpunkter och en ytterligare analys av tillgängliga uppgifter ansåg kommissionen att den borde öka den justering som i det preliminära skedet gjorts vid beräkningen av nivåerna för undanröjande av skada för att beakta skillnader i handelsled mellan cif-import och gemenskapstillverkarnas leveransnivå.

¹ EGT nr L 29, 31.1.1997, s. 3.

6. Efter införandet av preliminära åtgärder undersökte kommissionen ytterligare de frågor som ansetts vara relevanta vid analysen av gemenskapens intresse. Efter en undersökning av många olika aspekter och de olika berörda intressena har det inte framkommit några tvingande skäl för att dra slutsatsen att ett införande av slutgiltiga åtgärder inte skulle ligga i gemenskapens intresse.
7. Mot bakgrund av detta bekräftade kommissionen sina preliminära slutsatser om att berörda skodon med ursprung i Indonesien och Kina dumpades i gemenskapen och vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada, och drog slutsatsen att det låg i gemenskapens intresse att vidta skyddsåtgärder i form av slutgiltiga antidumpningstullar och att slutgiltigt ta ut de preliminära tullarna med den tullsats som slutgiltigt fastställts.
8. Uteslutandena och justeringarna i ovannämnda beräkningar påverkar de preliminära avgörandena, med följderna att de individuella tullsatserna för samarbetsvilliga indonesiska företag minskas till nivåer mellan 0 och 14,1 %, och att restnivåerna för undanröjande av skada nu uppgår till 14,1 % för Indonesien och 49,2 % för Kina.
9. I enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 384/96 föreslår kommissionen således att rådet inför slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Kina och Indonesien. Med tanke på skadans omfattning rekommenderas även att rådet tar ut de preliminära antidumpningstullarna i en omfattning som motsvarar de slutgiltiga tullsatserna.

Ändrat förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Kina och Indonesien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen¹, särskilt artikel 9 (4) i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

(1) Genom förordning (EG) nr 165/97² (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") införde kommissionen preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av vissa skodon med överdelar av textilmaterial enligt KN-nummer 6404 19 10 och ex 6404 19 90 med ursprung i Kina och Indonesien.

¹ EGT nr L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 (EGT nr L 317, 6.12.1996, s. 1).

² EGT nr L 29, 31.1.1997, s. 3.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (2) Efter införandet av de preliminära antidumpningsåtgärderna lämnade några berörda parter skriftliga synpunkter.
- (3) De parter som begärt detta gavs möjlighet att höras muntligen av kommissionen.
- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden.
- (5) Parterna informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera ett införande av slutgiltiga antidumpingstullar och ett slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter mottagandet av dessa uppgifter.
- (6) De berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter övervägdes och beaktades i kommissionens slutgiltiga avgöranden när det ansågs lämpligt.

C. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (7) I samband med sina preliminära avgöranden ansåg kommissionen att skodon för inomhus eller utomhus bruk med yttersulor av gummi eller plast och överdelar av textilmaterial och som ej är avsedda för sport eller idrott (enligt KN-nummer 6404 19 10 och ex 6404 19 90) skulle betraktas som en enda produktkategori. I detta avseende hävdade några berörda parter att tofflor och skodon för utomhus bruk var alldeles för olika, i synnerhet i fråga om användning, för att kunna tillhöra samma produktkategori.

Berörda parter har speciellt understrukt att en bedömning av huruvida skodon för inomhus- och utomhus bruk kan betraktas som en enda produktkategori medför att ett tvåfaldigt "utbytbarhets prov" skulle genomföras: I första hand huruvida ett skodon för utomhus bruk kan ersätta ett skodon för inomhus bruk, i andra hand huruvida ett skodon för inomhus bruk kan ersätta ett skodon för utomhus bruk.

- (8) Som berörs i första frågan är det värt att notera att några typer av lätta skor för utomhus bruk som är föremål för undersökning kan ersätta tofflor för inomhus bruk. Omvänt , tofflor, p.g.a. deras vanligtvisa bräcklighet, förefaller inte vara passande för flertalet utomhus aktiviteter. Detta verkar också bekräftas av konsumenternas uppfattning av de båda produkterna. Det måste därför dras slutsatsen att det andra "utbytbarhets provet", vilket innebär huruvida en sko för inomhus bruk kan ersätta en sko för utomhus bruk, inte är tillfredställande och följaktligen att tofflor och skodon för utomhus bruk av den typ som är föremål för undersökning inte kan betraktas som en enda produktkategori. En sådan slutledning betyder också att resultatet av undersökningen måste skilja mellan tofflor och skodon för utomhus bruk.

Informerade om denna slutsats, gick representanterna för den klagande gemenskapsindustrin, inte emot tillbakadragandet av tofflor från förfarandet, men påpekade att de inte helt delar ovannämnda uppfattning.

(9) Flera berörda parter hänvisade till uteslutandet i det preliminära skedet av vissa typer av skodon som ibland kallas "espadriller" och begärde på olika grunder att även några andra produkttyper, som påstods vara mycket specifika, borde uteslutas från undersökningens räckvidd. Dessa krav analyseras nedan.

a) Neoprenskor

(10) Ett flertal importörer begärde att vissa typer av skodon som ibland kallas "dykarskor", tillverkade av neopren för användning i vissa vattenidrotter, t.ex. dykning, skulle uteslutas från undersökningens räckvidd. Neopren är ett material som i allmänhet förstärks med textilbeläggning när det används för att tillverka skor, med följderna att det material på överdelen som utvändigt har den största ytan är textilmaterialet, vilket innebär att detta skodon klassificeras enligt KN-nummer 6404. Eftersom vidare vissa vattenidrotter, t.ex. dykning, inte uttryckligen betraktas som sportaktivitet enligt Kombinerade nomenklaturen, anfördes att neoprenskor skulle klassificeras enligt KN-nummer 6404 19 90, även om denna specifika produkt inte skulle tillhöra den produktkategori som var föremål för undersökning.

(11) Efter en närmare granskning av denna fråga konstaterade kommissionen att de berörda neoprenskorna säljs i butiker för vattenidrottsutrustning och inte i skobutiker, och helt klart tillhör en specifik marknad. Deras fysiska egenskaper och den användning som de är avsedda för gör att de enligt konsumenternas uppfattning är en specifik produkt som tydligt skiljer sig från de produkter som tillhör den kategori "skodon med överdelar av textilmaterial ej avsedda för sport eller idrott" som är föremål för undersökning.

- (12) Företrädarna för den klagande gemenskapsindustrin ombads kommentera denna fråga och reste inga invändningar, men anförde att om dessa skotyper skulle uteslutas var det viktigt att beskrivningen av skodonen var tillräckligt tydlig så att man kunde undvika kringgående av tullar.
- (13) Av dessa skäl och med hänsyn till att tullmyndigheterna klart kan identifiera dessa skodon anses att neoprenskor, som ibland kallas dykarskor eller vattenidrottsskor, bör uteslutas från undersökningens räckvidd.

b) Vandringskor

- (14) Inom ramen för Kombinerade nomenklaturen anses "vandring" inte som sportaktivitet och följaktligen omfattas i allmänhet vandringskor med överdelar av textilmaterial av KN-nummer 6404 19 90. Några parter begärde att denna produkt av två skäl skulle uteslutas från undersökningens räckvidd. Det första skälet var att denna produkt enligt dem såldes till ett högt, icke-dumpat pris. Vissa importörer hävdade vidare att de av legitima skäl kunde ha förväntat sig att vandringskor inte skulle omfattas av åtgärder eftersom förteckningen över produkter som inte skulle omfattas av förfarandet enligt den spanska versionen av tillkännagivandet om inledande av förfarandet³ innehöll uttrycket "botas de senderismo" som översättning av "skidskor" - botas de senderismo är det spanska uttrycket för vandringskor.

³ EGT nr C 45, 22.2.1995, s. 2.

- (15) Vad gäller det första skälet måste noteras att de uppgifter från samarbetsvilliga exportörer som låg till grund för kommissionens undersökning av dumpning inte bekräftade att denna typ av skodon inte var dumpade.
- (16) Det andra argumentet, dvs. vissa importörers legitima förväntningar om att vandringskor inte skulle omfattas av åtgärder (till följd av att den spanska versionen av tillkännagivandet om inledande av förfarandet innehöll en felöversättning av uttrycket "skidskor"), kan inte godtas av följande skäl:

Enligt Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis (mål 250/80 Anklagemyndigheten mot Schumacher och andra, dom av den 27 oktober 1981), bör i de fall där skillnader finns mellan olika språkversioner bestämmelserna särskilt tolkas med hänsyn till deras sammanhang och till deras ändamål .

Gemenskapens institutioner har sedan länge fastställt en uttömmande förteckning över s.k. "sportaktiviteter" inom ramen för Kombinerade nomenklaturen. Det var uppenbart att ordalydelsen i tillkännagivandet om inledande av förfarandet var ett citat från anmärkning 1 b till undernummer i kapitel 64 i Kombinerade nomenklaturen, i vars spanska version uttrycket "skidskor" är översatt med "calzado para esquiar" och inte med "botas de esquí, senderismo".

(17) Slutligen måste det betonas att skodon med överdelar av textilmaterial av den typ som kallas "vandringsskor" tillverkas i stora mängder i gemenskapen, omfattas av detta förfarande enligt den klagande och klart omfattas av undersökningens räckvidd. De flesta av dessa produkter kan användas och används för andra syften än det "tekniska" syfte som de är avsedda för, vilket bekräftar att de tillhör den produktkategori som är föremål för undersökning.

Således anses att s.k. vandringsskor bör omfattas av undersökningens räckvidd.

c) Medicinska skor

(18) Ortopediska skor, dvs. sådana som är avsedda att kompensera för ett specifikt permanent funktionshinder eller en fysisk defekt, omfattas av kapitel 90 i Kombinerade nomenklaturen och berörs inte av denna undersökning. Den produkt, som omfattas av KN-nummer 6404 19 90, för vilken det begärdes att den skulle uteslutas från förfarandet är medicinska skodon av en typ som säljs i apotek, inte i par utan per fot, och som inte är särskilt anpassade till en bestämd person utan avsedda för vem som helst som t.ex. har stukat eller brutit sin fotled. Denna begäran motiverades med att en sådan specifik produkt inte kunde tillhöra den produktkategori som är föremål för undersökning.

(19) Det är klart att dessa medicinska skor tillhör en annan marknad (de säljs inte i skobutiker utan i apotek). Dessutom saluförs de på ett särskilt sätt (per fot och inte i par, och i en särskild form för att passa gipsförband och inte fötter), vilket gör att de enligt konsumenternas uppfattning är en särskild produkt som klart skiljer sig från den produktkategori som är föremål för undersökning.

(20) Företrädarna för den klagande gemenskapsindustrin ombads kommentera denna fråga, och menade att viss produktion av medicinska skor förekommer i gemenskapen men motsatte sig inte slutsatsen att dessa skor var tillräckligt specifika, vad gäller fysiska egenskaper och användningsområden, för att inte omfattas av kategorin "skodon med överdelar av textilmaterial ej avsedda för sport eller idrott".

(21) Av dessa skäl (och med hänsyn till att denna specifika produkt klart kan identifieras av tullmyndigheterna) anses att medicinska skor av den typ som säljs i apotek, inte i par utan per fot, bör uteslutas från undersökningens räckvidd.

d) Strandskor

(22) "Strandskor" är skor vars överdel begränsas till ett band av textilmaterial, denna överdel är fäst på båda sidor av en tjock, lättvägande alveolarplastsula. Vissa berörda parter hävdar att en sådan produkt skall uteslutas från den innevarande undersökningens räckvidd på grundval av att det är en produkt som är för speciell för att tillhöra den produktkategori som är föremål för undersökning. Det hävdades vidare att en sådan produkt inte längre tillverkas i gemenskapen.

(23) Företrädarna för den klagande gemenskapsindustrin ombads kommentera denna fråga, och medgav att även om produktion av ett sådant skodon fortfarande förekommer inom gemenskapen så är den utan betydelse. Dessutom var företrädarna för gemenskapsindustrin överens om, förutsatt att ett sådant undantag begränsas till en produkt som inte kan användas för vandring utanför områden så som stränder och simbassänger, och det är givet att den kan särskiljas från andra sorter av skodon, att den skulle kunna uteslutas från den innevarande undersökningens räckvidd.

(24) Av dessa skäl anses att s.k. "strandkor" skall uteslutas från undersökningens räckvidd.

2. Likadan produkt

a) Argument baserade på olika produktionsmetoder

(25) berörda parter reste på nytt den fråga om vulkaniserade skor som behandlats i det preliminära skedet (se punkt 18 i ingressen i förordningen om preliminär tull). Återigen hävdades att gemenskapsindustrin inte tillverkade skor med vulkaniserade sular i tillräckligt stora kvantiteter och att dess tillverkning var ganska koncentrerad på formsprutning. En ytterligare granskning av denna fråga gav resultatet som följer:

(26) Även om det är klart att vulkaniseringsprocessen skiljer sig från formsprutningsmetoden bör det erinras om att de viktigaste relevanta kriterierna för fastställande av "likadan produkt" grundas på allmänna tekniska och fysiska egenskaper samt produkters användningsområden eller funktioner, och inte produktionsmetoder. I allmänhet bortses från sådana mindre skillnader som uppstår till följd av olika produktionsmetoder.

- (27) Vad gäller de tekniska argument som olika parter anfört, nämligen att *gummi* används vid vulkanisering medan bl.a. *polyvinylklorid* används vid formsprutning, vilket medför skillnader i tillgång till råmaterial, synliga skillnader (polyvinylklorid blänker mer än gummi) och luktskillnader (gummi har en särskild lukt medan polyvinylklorid inte luktar alls) och olika upplösnings- och smältegenskaper, kan det inte förnekas att olikheter finns mellan de kemiska och fysiska reaktioner som äger rum under tillverkningsprocessen för dessa skodonstyper. Det bör dock noteras att *syntetiskt* gummi i allmänhet används för att tillverka vulkaniserade skodon. Således, oavsett produktionsprocess, alla de råmaterial som används i dessa processer, dvs. syntetiskt gummi och polyvinylklorid, petrokemiska derivat.
- (28) Syntetiskt gummi är tillgängligt i alla delar av världen - däckindustrin är ett av de viktigaste användningsområdena. Följaktligen kan argumentet att tillverkare av vulkaniserade skodon i utvecklingsländer skulle ha bättre tillgång till råmaterial inte anses vara relevant, eftersom detta visserligen kan medföra en mera kostnadseffektiv tillverkningsprocess men inte inverkar på det faktum att den berörda produkten är likadan som gemenskapens produkt. Det bör också noteras att parterna för att skilja mellan skotyperna tvingades åberopa kriterier som går långt utanför de kriterier som vanligtvis används - om polyvinylklorid till skillnad från gummi smälter är det endas om det är varmare än 80°C, vilket vida över normala villkor vid användning. Kunder brukar heller inte utföra ett upplösningstest innan de köper denna produkt.

(29) När det gäller den påstådda nedgången i tillverkningen av vulkaniserade skor i gemenskapen bör framhävas att några importörer lyfte fram detta i ett mycket sent skede i förfarandet. Mottagna bevis visar emellertid att denna tillverkningsprocess fortfarande används i gemenskapen (t.ex. i Spanien där flera tillverkare har förklarat att de skulle kunna tillverka totalt 22 miljoner par skor av denna typ per år) och att det finns ett flertal tillverkare i gemenskapen som vill och kan tillverka vulkaniserade skodon.

Tvärt emot flera parters påståenden visade undersökningen också att vulkaniserade skodon som importerats från Kina och Indonesien ibland säljs som märkesprodukter i specialiserade skobutiker förpackade i en pappkartong, medan skodon tillverkade i gemenskapen enligt formsprutningsmetoden kan säljas som icke-märkesprodukter i plastpåsar i lågprisaffärer.

(30) Slutsatsen av allt detta är att vulkaniserade skodon direkt konkurrerar med skodon tillverkade enligt formsprutningsmetoden, oavsett tekniska skillnader i tillverkningsprocessen. Dessa typer av skodon är så lika varandra i alla avseenden att den genomsnittlige konsumenten inte skulle kunna skilja dem åt.

Följaktligen finns ingen anledning att anse att vulkaniserade skodon som tillverkas i Kina och Indonesien och exporteras till gemenskapen inte är likadana som skodon tillverkade i gemenskapen enligt formsprutningsmetoden i den mening som avses i artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad "grundförordningen").

b) Argument baserade på den påstådda förekomsten av olika "produktsegment"

(31) Några parter hävdade på nytt att importerade respektive gemenskapstillverkade skodon skulle tillhöra olika produktsegment som inte konkurrerade med varandra. De anförde att de skodon som importeras till ett pris över genomsnittet inte, i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen, skulle vara likadana som de skodon som importeras till ett pris under eller lika med genomsnittet.

(32) Denna fråga var en källa till upprepade och till synes motstridande påståenden från importörer, varav några hävdade att man importerade skor av låg kvalitet som inte kunde uppbringas i gemenskapen medan andra gjorde gällande att de i Kina och Indonesien beställde sofistikerade produkter tillverkade enligt deras specifikationer och utformning och ibland med deras råmaterial.

Denna motsägelse visar att Kina och Indonesien faktiskt kan tillverka, vilket de också gör, och till gemenskapen exporterar hela det sortiment av produkter som erbjuds på marknaden. Detta visas inte av importstatistiken eftersom de genomsnittliga priserna drivs nedåt av den stora import som inkluderar skodon med låga priser. Den berörda importen och de produkter som tillverkas av gemenskapsindustrin är således likadana enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

c) Slutsats

- (33) Mot bakgrund av detta bekräftas att de skodon som omfattas av detta förfarande och som tillverkas i Kina och Indonesien och exporteras till gemenskapen är likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen som de skodon som tillverkas i gemenskapen. De skodon som är föremål för denna undersökning och tillverkas i Indonesien är på samma sätt likadana produkter som de skodon som tillverkas i Kina och exporteras till gemenskapen.

D. DUMPNING

1. Indonesien

a) Normalvärde

- (34) De indonesiska exportörerna ifrågasatte att kommissionen vid konstrueringen av normalvärde använde en vinstmarginal fastställd på grundval av ett företags lönsamma inhemska försäljning av en produkt som inte berördes av detta förfarande, i detta fall skodon med överdelar av läder eller plast. De menade att denna vinstmarginal var överdrivet stor och inte representativ för industrin.

Eftersom vinstmarginalen hade använts för att konstruera normalvärde för alla företag i stickprovet för Indonesien hävdades att normalvärdena och därigenom dumpningsmarginalerna var överdrivna och orättvisa. De anförde att den vinstmarginal på 7 % som ansågs godtagbar av kommissionen när det gällde gemenskapsindustrin borde ha använts.

(35) Detta argument kan inte godtas. För det första föreskrivs i artikel 2.6 b i grundförordningen att i de fall det inte finns någon inhemsk försäljning av den berörda produkten kan försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för konstruering av normalvärde fastställas på grundval av den berörda exportörens eller tillverkarens faktiska belopp för tillverkning och försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet. Denna metod användes i fråga om det företag som avses i punkt 34.

Vad gäller två företag i stickprovet som varken hade inhemsk försäljning av den berörda produkten eller av produkter inom samma generella produktkategori måste normalvärde fastställas enligt artikel 2.6 c i grundförordningen, dvs. med hjälp av någon annan rimlig metod. I denna undersökning ansågs att den rimligaste metoden var att använda de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinster som konstaterats för det företag som avses i punkt 34.

För det andra är den vinstmarginal på 7 % som användes för beräkningen av det icke-skadevållande priset för gemenskapsindustrin den miniminivå som kommissionen anser vara nödvändig för att undanröja skada för gemenskapsindustrin, och har således inget att göra med den vinstmarginal som använts för konstruering av normalvärde, som måste baseras på den faktiska vinstnivån på den indonesiska marknaden. I detta sammanhang bör även noteras att Europeiska gemenskapernas domstol konsekvent har fastställt att man vid konstruering av normalvärde helst bör använda faktiska vinstmarginaler.

(36) Ett av de indonesiska företag som ingick i stickprovet menade att kommissionen för beräkning av dess normalvärde borde ha använt de kostnadsuppskattningar som företaget lämnade vid kontrollbesöket på platsen. Det bör dock påpekas att detta företag inte hade ett kostnadsredovisningssystem och att dess enda kostnadsuppskattningar var de som hade använts vid priserbudanden till potentiella kunder. Det var dessa kostnader som hade rapporterats i deras svar på frågeformuläret.

Denna begäran måste avvisas eftersom företaget inte kunde visa att dess kostnadsuppskattningar var riktiga. För några av modellerna fanns inga kostnadsuppgifter alls. Vidare fanns för ingen av modellerna några uppgifter utöver direkta materialkostnader. Därför bekräftas den metod som användes i förordningen om preliminär tull, dvs. att räkna om kostnaderna genom att fördela de totala försäljningskostnaderna, exklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, på berörda modeller på grundval av den omsättning som rapporterats i företagets egen redovisning, eftersom detta ansågs vara den lämpligaste metoden för att fastställa kostnader för varje enskild skomodell.

b) Exportpris

(37) I avsaknad av ytterligare synpunkter på fastställandet av exportpriser bekräftas de preliminära fastställandena.

c) Jämförelse

(38) Den indonesiske exportör vars lönsamma inhemska försäljning användes för konstruering av normalvärde för Indonesien och som avses i punkt 34 hävdade att kommissionen genom att inte bevilja en normalvärdesjustering för kreditkostnader inte hade tagit hänsyn till en faktor som påverkade prisjämförbarheten enligt artikel 2.10 i grundförordningen. Kommissionen fastställde att denna justering faktiskt hade utelämnats och reviderade sina beräkningar. Eftersom detta företags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader användes för att konstruera normalvärde för övriga indonesiska företag i stickprovet krävdes också att deras normalvärden minskades för att avspegla den beviljade justeringen. Alla beräkningar av dumpning justerades i enlighet med detta.

(39) Det företag som avses i punkt 36 anförde att dumpningsmarginalen hade beräknats genom att kostnaderna för enskilda modeller hade beräknats som ett genomsnitt och genom att en artificiellt hög vinstmarginal hade använts för konstruering av normalvärde. Företaget menade att genomsnittsberäkningen medförde att normalvärdena blåstes upp och att all lågprisexport var dumpad. Företaget hävdade att om man hade använt de individuella normalvärden som inlämnats av företaget och en rimlig vinstmarginal, hade slutsatsen blivit att ingen dumpning förekom.

Med hänsyn till de omständigheter som anges i punkt 36 ansåg kommissionen att det enda alternativet för att komma fram till en rimligt tillförlitlig kostnadsberäkning var att beräkna kostnaderna på grundval av företagets egna redovisning och fördela de totala försäljningskostnaderna, exklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, på berörda modeller.

d) Dumpningsmarginaler

(40) Metoderna för att beräkna slutgiltiga dumpningsmarginaler är de samma som användes för beräkningen av de preliminära dumpningsmarginalerna. De har dock ändrats för att beakta den justering av normalvärde som nu beviljats enligt punkt 38.

i) Samarbetsvilliga företag i stickprovet

(41) Följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns, har fastställts:

- P.T. Dragon	4,0 %
- P.T. Emperor Footwear	0,0 %
- P.T. Sindoll Pratama	24,9 %.

ii) Samarbetsvilliga icke undersökta tillverkare/exportörer

(42) Med hänsyn till ovannämnda ändringar i dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet fastställs dumpningsmarginalen för de två icke undersökta samarbetsvilliga företagen slutgiltigt till 14,2 %, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns.

iii) Restdumpningsmarginal

(43) Med hänsyn till ovannämnda ändringar i dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet, när tillbörligt beaktande gjorts av inskränkningen av den berörda produkten omnämnt i punkt 8, fastställs den slutgiltiga dumpningsmarginalen till 39,7 %, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns.

2. Kina

a) Individuell behandling

- (44) De kinesiska exportörerna hävdade att kommissionen inte tillräckligt hade motiverat sitt avslag på de samarbetsvilliga kinesiska exportörernas begäran om individuell behandling. De vidhöll att de borde ges individuell behandling för de slutgiltiga fastställandena.

Det bör återigen betonas att det är kommissionens praxis att beräkna en landsomfattande tull för länder som inte har marknadsekonomi, förutom i de fall där företagen kan visa att de är oberoende av staten. Inget av de berörda företagen kunde dock tillräckligt bevisa ett sådant oberoende eftersom de alla hade förbindelser med den kinesiska staten, antingen direkt eller via regionala eller lokala myndigheter. I avsaknad av ytterligare uppgifter i denna fråga bekräftas de preliminära avgörandena om att begäran om individuell behandling skall avslås.

b) Normalvärde

- (45) De kinesiska exportörerna hävdade att kommissionen inte hade gett dem tillräcklig information om de indonesiska skomodeller som använts för jämförelsen med de exporterade kinesiska modellerna. I synnerhet hävdades att uppgifterna i fråga om de råmaterial och tillverkningsprocesser som användes för att tillverka indonesiska skor inte räckte till för att de skulle kunna begära justeringar för skillnader i fysiska egenskaper.

I detta sammanhang bör det påpekas att kommissionen i syfte att göra en så rättvis modelljämförelse som möjligt gjorde upprepade ansträngningar för att få uppgifter från de kinesiska exportörerna om utformningen och sammansättningen av de modeller som exporterades till gemenskapen och de material som användes i dessa. Trots detta lämnade de kinesiska exportörerna endast mycket ofullständiga uppgifter. Således måste kommissionen bedöma graden av jämförbarhet på grundval av tillgängliga uppgifter och, precis som var fallet med de preliminära åtgärderna, använda de indonesiska modeller som konstaterats vara likadana som eller som, i avsaknad av liknande modeller, mest liknade de kinesiska modeller som exporterades till gemenskapen av de kinesiska företag som ingick i stickprovet. Alla uppgifter som låg till grund för jämförelsen gjordes tillgängliga för de kinesiska exportörerna.

c) Exportpris

(46) I avsaknad av synpunkter på fastställandet av exportpriser bekräftas de preliminära fastställandena.

d) Jämförelse

(47) Eftersom Indonesien var det jämförbara land som användes för att fastställa normalvärde för Kina justerades även den enda marginalen för Kina nedåt för att avspegla den justering för kreditkostnader som gjordes av Indonesiens normalvärden enligt punkterna 38 och 40.

e) Dumpningsmarginal

(48) I några fall ifrågasatte de kinesiska exportörerna kommissionens jämförelse mellan vägda genomsnittliga normalvärden och priserna för enskilda exporttransaktioner från Kina till gemenskapen. De hävdade att exportpriserna inte i tillräckligt hög grad skilde sig mellan olika köpare, regioner eller tider och att både exportpriset och normalvärdet således borde ha jämförts på grundval av vägda genomsnitt enligt artikel 2.11 i grundförordningen. Efter att ha sett över sina beräkningar konstaterade kommissionen att prisskillnaderna var små och att vägda genomsnittliga normalvärden borde jämföras med vägda genomsnittliga exportpriser i syfte att komma fram till slutgiltiga fastställanden.

På denna grund konstaterades, när tillbörligt beaktande gjorts av inskränkningen av den berörda produkten omnämnt i punkt 8, den enda dumpningsmarginalen för Kina, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns, uppgå till 133,2 %.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(49) Några parter upprepade och utvidgade sina påståenden att kommissionen inte på ett riktigt sätt har fastställt representativiteten för den gemenskapsindustri som lämnade bevis på skada. Dessa påståenden baserades på att värdet för gemenskapens totala tillverkning inte skulle vara tillförlitligt och innebar kritik av kommissionens stickprovsteknik. Man ifrågasatte även det berättigade i att ge vissa gemenskapstillverkare anonym behandling.

1. Gemenskapens totala tillverkning

(50) Graden av stöd för klagomålet kontrollerades innan förfarandet inleddes. Den totala uppskattade tillverkningen i Europeiska gemenskapen av likadan produkt, som låg till grund för bedömningen av de 68 klagande gemenskapstillverkarnas representativitet, granskades sedan på nytt (för 1991 till 1994) på plats i nationella skodonsförbund och bekräftades som riktig.

Värdet för den totala tillverkningen av likadan produkt, som låg till grund för bedömningen av representativiteten, sattes till den maximalt möjliga tillverkningsvolymen i gemenskapen. Till följd av brist på tillförlitliga uppgifter kunde man inte enligt artikel 4.1 a i grundförordningen undersöka om tillverkningsvolymen för vissa icke-klagande tillverkare borde ha undantagits från värdet för den totala tillverkningen på grund av att deras huvudverksamhet är import snarare än tillverkning i gemenskapen.

Det är känt att några sådana förmenta gemenskapstillverkare har importerat betydande mängder, men de har också tillverkat ett relativt stort antal skor i gemenskapen. Om man hade haft tillräcklig information om detta är det sannolikt att en del av tillverkningen i gemenskapen skulle ha undantagits från värdet för den totala tillverkningen. Prövningen av tillverkarnas huvudverksamhet ägde rum i fråga om de 28 företag som ingick i "den första gruppen" enligt punkt 6 i ingressen i förordningen om preliminär tull, och alla dessa företag konstaterades ha sin huvudverksamhet i gemenskapen (som det förklaras i punkt 55 i ingressen i förordningen om preliminär tull).

(51) Följaktligen bekräftas att den undersökta gemenskapsindustrin är representativ, vilket bedömts på ett rimligt sätt på grundval av helt tillförlitliga uppgifter.

2. Stickprov

(a) Inledande undersökning

(52) Med hänsyn till det potentiellt sett mycket stora antalet parter i detta förfarande angavs i tillkännagivandet om inledande av förfarandet att undersökningen kanske skulle tvingas tillgripa hjälp av stickprovsurval. Redan vid förfarandets inledande söktes samarbete (via de nationella förbunden) hos ett begränsat antal gemenskapstillverkare, som valts ut bland de 68 företag som stödde klagomålet.

Meningsfulla svar mottogs från 28 tillverkare, varav 9 valdes ut för kontrolländamål. Dessa 9 tillverkares svar verifierades genom noggranna kontrollbesök på platsen (denna grupp av tillverkare kallas "kontrollstickprovet" i förordningen om preliminär tull).

De 28 företagen i den första gruppen svarar för något mer än 25 % av gemenskapens tillverkning av likadan produkt och kan således i avsaknad av uttalat motstånd mot klagomålet representera gemenskapsindustrin.

(b) Efterföljande utveckling

(53) Enligt vad anförts i punkt 8 i denna förordning, beslöts det att begränsa den föreliggande undersökningens räckvidd till att omfatta skodon för utomhusbruk och att utesluta tofflor. Det ansågs därför nödvändigt att företa en särskild undersökning av de uppgifter som endast berör skodon för utomhusbruk och som omfattas av denna undersökning. Det framgår av denna undersökning, att 17 av ovan nämnda 28 gemenskapstillverkare i den första gruppen och 8 av 9 gemenskapstillverkare i kontrollgruppen tillverkar skodon för utomhusbruk. Det konstaterades att, nämnda 17 producenter i överensstämmelse med kriterierna som använts för att fastställa om den första gruppen var representativ (jmf punkt 59 i förordningen om preliminär tull), likaledes var representativ för gemenskapstillverkarna som producerar skodon för utomhusbruk. Det faktum att dessa 17 gemenskapstillverkare i överensstämmelse med undersökningen representerar 22,3 % av produktionen i gemenskapen av likadan produkt, då definitionen har blivit begränsad i den föreliggande undersökningen, ändrar icke ovannämnda slutsats om gemenskapstillverkarnas representativitet. I en situation som denna, där antalet gemenskapstillverkarna är så många, att det berättigar användandet av stickprovsundersökning, är det således nästan oundvikligt, att det utvalda stickprovet inte kommer att nå upp till tröskelvärdet på 25 procent, ävenom det är representativt för gemenskapsindustrin.

(54) Vad gäller den undersökta gemenskapsindustrins representativitet bör betonas att avgörandena om skada baserades på kontrollerade uppgifter som inhämtats från olika relevanta källor, som alla var representativa för gemenskapsindustrin:

- Tillverkning, försäljning, marknadsandel och sysselsättning i gemenskapen fastställdes på nivån för varje nationellt skodonsförbund och omfattade således hela gemenskapens tillverkning av likadan produkt. Detta vederlägger en berörd parts påstående i samband med det slutliga utlämnandet av uppgifter om att uppgifter avseende det italienska skodonsförbundet hade utelämnats vid fastställandet av de allmänna skadeindikatorerna.
- Allmänna trender för priser, kostnader och lönsamhet fastställdes på nivån för de samarbetsvilliga tillverkarna i den första gruppen.
- Undersökningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande utfördes på grundval av fullständigt kontrollerade pris- och kostnadsuppgifter från de företagen i kontrollstickprovet, som var representativa när det gäller storlek och produktsortiment och belägna i de viktigaste tillverkande medlemsstaterna.

3. Anonym behandling av 9 företag i kontrollstickprovet

(55) Några parter upprepade och utvidgade sina påståenden om att kommissionen inte var berättigad till att ge företagen i kontrollstickprovet "anonym behandling". Dessa parter hävdade att klagande inhemska industrier borde vara beredda på "kommersiell bestraffning" och begärde att åtminstone namnen på företagen i den första gruppen skulle lämnas ut.

- (56) Denna anonyma behandling beviljades eftersom hotet gick långt utöver vad som kunde betraktas som "normala" affärsförbindelser. Det begränsade skyddet ansågs desto mera vara särskilt lämpligt eftersom det rörde sig om ett stickprov, där några få utvalda företag var särskilt utsatta trots att de representerade och agerade för en mycket större grupp.
- (57) Vad gäller företagen i den första gruppen ersattes företagsnamnen på de icke-konfidentiella svaren på frågeformulären allmänt av en identifikationssymbol, och de flesta av de nationella skodonsförbunden (som överlämnade svaren) lämnade separata förteckningar över namnen på de företag som lämnat svar, utan att avslöja vilka företagsnamn som dolde sig bakom identifikationssymbolerna. På detta sätt hade således alla berörda parter tillgång till de icke-konfidentiella uppgifter som lämnats av tillverkarna i den första gruppen och, i ett separat dokument, de kontrollerade och bekräftade uppgifter som lämnats av företagen i kontrollstickprovet.
- (58) Mot bakgrund av att svaren på frågeformulären från företagen i den första gruppen samt skodonsförbundens förteckningar blev tillgängliga för alla parter innan kommissionen blev medveten om ovannämnda hot, ansågs att dokumenten i fråga, som medgav identifiering av de flesta företagen, inte kunde göras anonyma i efterhand och således borde fortsätta att vara tillgängliga i oförändrad form. Under dessa omständigheter ansågs det lämpligt att i det slutliga utlämnandet av uppgifter till alla parter inkludera förteckningen över företagen i den första gruppen, medan namnen på företagen i kontrollstickprovet inte skulle lämnas ut.

F. SKADA

1. Kumulerad bedömning av den dumpade importens verkningar

- (59) Några parter begärde att verkningarna av importen från Indonesien och Kina inte skulle bedömas kumulerat. I synnerhet hävdades att två villkor som är nödvändiga för kumulering inte skulle vara uppfyllda:
- (60) För det första hävdades att institutionerna i sitt fastställande enligt artikel 3.4 i grundförordningen av huruvida dumpningsmarginalen för import från varje enskilt land (för vilket kumulering övervägs) var högre än den minimala nivån eller ej inte borde beakta restmarginaler utan bara samarbetsvilliga exportörers marginaler. Detta resonemang kan inte godtas, särskilt med tanke på de indonesiska exportörernas låga samarbetsvilja. Det är också värt att notera att de dumpningsmarginaler som fastställts för två indonesiska samarbetsvilliga exportörer (två av de tre som ingick i stickprovet) överskred den minimala nivån.
- (61) För det andra hävdades att vissa skillnader i konkurrensvillkoren (förment bevisade av att genomsnittliga importpriser per par skulle vara markant högre i fråga om Indonesien än i fråga om Kina) skulle göra det oberättigat att tillämpa kumulering. Även om sådana skillnader i viss grad bekräftas av Eurostat, ansågs följande:

- Skillnaderna var inte sådana att man kunde göra en klar åtskillnad mellan indonesiska och kinesiska prissättningsmetoder (särskilt när Indonesiens och Kinas genomsnittliga priser jämfördes med de genomsnittliga priser som togs ut av andra tredje länder som sålde på gemenskapens marknad, vilkas priser är mycket högre än de båda undersökta ländernas genomsnittliga priser).
- En noggrann undersökning av tillgängliga uppgifter visade att importen från både Indonesien och Kina omfattade hela räckvidden av priser.
- På grundval av tillgängliga uppgifter bedömdes att den rimligaste förklaringen av skillnaderna var att det förekom en något annorlunda produktmix snarare än en påtagligt olikartad prissättning.

(62) Vad beträffar uteslutandet av tofflor från att tillhöra den produktkategori som är föremål för undersökning, så undersöktes återigen slutsatserna huruvida de kumulativa värderingen av import från de bägge länderna var berättigad. Volymen importerade skodon från Kina under CH kod 64041990 var 1994 101.1 miljoner par och från Indonesien 24 miljoner par. Marknadsandelen för denna dumpade import under samma period var 50.5% respektive 12%.

Dessutom har påtagliga dumpnings marginaler kunna konstateras för dessa produkter, och enligt slutledningen som framställs i punkt 68 i den provisoriska förordningen anses konkurrensförhållandet på marknaden kunna bekräftas efter uteslutandet av tofflor från förfarandet. På grund av detta beslutades att den kumulativa värderingen av effekterna av dumpad import av skodon för utomhus bruk från de bägge länderna var berättigad. Följaktligen bör de preliminära avgörandena i detta avseende (som framställs i punkterna 64–69 i ingressen i förordningen om preliminär tull) bekräftas med hänsyn taget till det begränsade urvalet av skodon för utomhus bruk.

- (63) Den totala volymen importerade skodon för utomhus bruk från Kina och Indonesien har totalt ökat från 65.4 miljoner par 1991 till 125.1 miljoner par 1994, en betydande ökning med mer än 90%. Detta motsvarar en gemensam ökning av marknadsandelar från 40.5% 1991 till 62.4% 1994.

2. Beräkning av prisunderskridande

- (64) Det påstods att prisunderskridandet inte alltid, eller inte alls, bedrevs på den nivå som angavs i förordningen om preliminär tull. Under utfrågningarna visade några parter upp exempel på påstått jämförbara modeller där de importerade skorna (i allmänhet tillverkade enligt importörens specifikationer och utformning) var dyrare än de gemenskapstillverkade.

Även om dessa yrkanden kan vara riktiga i några särskilda fall måste det noteras att dessa påståenden inte har bekräftats av den bredare undersökningen av både exportörers priser för vissa modeller och Eurostat-priser. Under dessa omständigheter ansåg kommissionen det vara lämpligt att för de slutgiltiga avgörandena fortsätta att endast utgå från de detaljerade eller allmänna uppgifter som inhämtats (och kontrollerats i största möjliga utsträckning) under undersökningens gång, och på vars grundval det har fastställts att prisunderskridande har förekommit.

- (65) Det anfördes att justeringen för skillnader i handelsled var otillräcklig och borde revideras. Bevis framlades på att den justering på 13 % som beviljades i det preliminära skedet för skillnader i handelsled mellan importörer och gemenskapstillverkarens kunder endast täckte transport inom gemenskapen och därmed sammanhängande kostnader.

Det gjordes en ytterligare analys med inriktning på de importörer för vilka bekräftade uppgifter avseende denna justering hade lämnats, dvs. de fem samarbetsvilliga importörer som namngavs i förordningen om preliminär tull. Kontrollbesök hade gjorts hos dessa importörer, som tillsammans svarade för 12.5% av den berörda importvolymen under undersökningsperioden.

Det kunde verifieras att tre av dem under undersökningsperioden inte hade köpt betydande mängder av den berörda produkten från gemenskapstillverkarna, men i stort sett hade samma kunder som gemenskapens tillverkare. Slutsatsen drogs därför att importpriserna för att kunna jämföras på ett rättvist sätt måste justeras med kostnader mellan import och den punkt där produkterna faktiskt nådde kunderna, samt med en rimlig vinst. I detta syfte beaktades alla kostnader som kunde hänföras till den berörda produkten, med undantag för sådana som ingick i tillverkningskostnaderna (som t.ex. råmaterial som levererats av importören till tillverkaren i exportlandet), och således måste inkluderas i tullvärdet för varorna enligt Eurostat.

Omvänt framstod det som om två av de fem importörerna var kunder till gemenskapstillverkare, och för dessa beaktades bara kostnader mellan cif och fritt deras lager tull betald (ddp), eftersom detta motsvarade det handelsled där gemenskapstillverkarnas priser och kostnader hade fastställts.

För varje importör undersöktes relationen mellan den berörda produktens genomsnittliga importpris och ovannämnda kostnader. Denna analys visade att två aspekter måste beaktas vid justeringen av cif-priset till ett handelsled som var jämförbart med gemenskapstillverkarnas. Även om en del av kostnaderna kunde anses vara proportionella till varornas värde krävdes för en lämplig justering också ett fast belopp per par som avspeglade de kostnader som var förbundna med all import oavsett varornas värde.

(66) På grundval av den undersökta bevisningen konstaterades att den berörda produktens importpris cif för en rättvis jämförelse med gemenskapstillverkarnas priser och kostnader måste justeras uppåt med 20 % och därefter höjas med ett belopp på 0,2 ecu per par, plus det normala tullbeloppet.

(67) Beräkningarna ändrades i enlighet med detta och bekräftade det prisunderskridande som fastställdes i förordningen om preliminär tull. För de samarbetsvilliga exportörer som omfattades av en preliminär antidumpingstull konstaterades de genomsnittliga marginalerna för prisunderskridande, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins priser, enligt Eurostat, överskrida 7 % för Indonesien och 18 % för Kina.

3. Slutsats om skada

(68) Då inga nya framställningar gjordes av några berörda parter vad beträffar provisoriska bedömningar av allmän skadeeffekt (så som, inter alia, konsumtion på gemenskapens marknad, produktion, försäljning, vinst och anställningar inom gemenskapsindustrin), inga nya undersökningar av resultaten gjordes.

(69) I beaktande av att tofflor har uteslutits från kategorin av varor som omfattas av undersökningen, redovisas i det följande för de viktigaste undersökningresultaten i relation till marknaden och de gemenskapstillverkare, som tillverkar skodon för utomhusbruk, då förordningen om preliminär tull inte innehöll närmare upplysningar härom:

- den totala konsumtionen i gemenskapen ökade från 161,3 miljoner par 1991 till 200,4 miljoner par 1994.
- Produktionen föll från 40,4 miljoner par 1991 till 30,8 miljoner par 1994, alltså en minskning med 24%.
- Mätt i volym föll försäljningen under samma period med 45% och mätt i värde med 32%, motsvarande en nedgång i marknadsandelar från 20,8% till 9,2 %.
- Lönsamheten för försäljning av skodon för utomhusbruk sjönk för företagen i första gruppen från 12,3% 1991 till 2,8% 1994, och denna utvecklingstendens bekräftades av de siffror, som fastställts för företagen i kontrollgruppen.
- Vad angår sysselsättning och företags som upphört med tillverkning blev det som ett led i undersökningen inte fastställt absoluta tal, för det att företagen producerade både skodon för utomhusbruk och inomhusbruk. Med bakgrund av ovanstående indikatorer kan det emellertid vid en jämförelse med de som redovisades i förordningen om preliminär tull bekräftas, att den negativa utvecklingen för sysselsättningen och företags som uppfört med tillverkning också gjorde sig gällande för de gemenskapshetsproducenter, som framställer skodon för utomhusbruk.

4. Slutsats om skada

(70) Mot bakgrund av detta och i avsaknad av andra argument bekräftas att gemenskapsindustrin som producerar både skodon för inomhus och utomhus bruk och gemenskapsindustrin som tillverkar skodon för utomhus bruk har vållats väsentlig skada enligt artikel 3 i grundförordningen, vilket fastställts i punkt 84 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

G. ORSAKSSAMBAND

(71) De flesta av exportörerna och importörerna anförde på nytt att import från Vietnam skulle vara en orsak till den skada som vållats gemenskapsindustrin. I detta avseende bör sägas att Vietnams kända marknadsandel av skodon för utomhus bruk vid tiden för ingivandet av klagomålet var relativt begränsad. Den ökning som senare ägde rum var redan märkbar under undersökningsperioden, men de vietnamesiska produkternas marknadsandel var dock fortfarande mycket mindre än de kinesiska produkternas. Av detta följer att verkan av importen från Vietnam inte står i strid med det orsakssamband som fastställts föreligga mellan den import som är föremål för denna undersökning och den skada som gemenskapsindustrin vållats.

(72) Eftersom några andra potentiella skadeorsaker inte har lagts fram och kunnat styrkas, bekräftas de preliminära avgöranden i detta avseende som anges i punkterna 85–95 i ingressen i förordningen om preliminär tull. Dessutom, i beaktande av ovan konstaterade trend är det vår åsikt att ovanstående slutsatser slår lika mot skodon för utomhus bruk.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Verkan för konsumenter

(73) Även om konsumenter eller konsumentorganisationer inte har lämnat några synpunkter efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull, hävdade vissa parter att antidumpningsåtgärder skulle få allvarliga verkningar för gemenskapens konsumenter och särskilt de med lägst inkomst.

Åtgärders eventuella verkan för konsumenternas inköpspris undersöktes i detalj. Denna granskning gav följande resultat:

a) Verkan i absoluta tal

(74) Vad gäller skopriser till distributörer är det för det första sannolikt att gemenskapsindustrin, med en marknadsandel på 9,2 % och ett genomsnittligt pris på 5,1 ecu per par, inte skulle kunna höja sina priser med mer än de 4,2 % som krävs för att nå en skälig vinst enligt förordningen om preliminär tull (punkt 106 i ingressen) utan att riskera att ytterligare försämra sin nuvarande starka nedåtgående trend i fråga om marknadsandel. Dessutom representerar importen från länder som inte berörs av detta förfarande 28,4 % av marknaden för den berörda produkten, och man kan vänta sig att tillverkare i dessa tredje länder varken vill eller kan höja sina priser märkbart.

I Indonesiens fall bör det erinras om att nivån för undanröjande av skada är avsevärt lägre än Kinas, eftersom det genomsnittliga importpriset är 2,57 ecu per par. Eftersom marknadsandelen för skodon från Kina är 50,5 % (med ett genomsnittligt pris på 1,83 ecu per par) och med hänsyn till den föreslagna tullsatsen, uppgår de föreslagna åtgärdernas genomsnittliga maximala förutsebara verkan på marknaden för berörda skodon i dess helhet till 0,5 ecu per par.

Endast om distributörerna behåller sina marginaler och tar ut alla ökade kostnader hos konsumenterna, kommer de senare att behöva betala det motsvarande beloppet på 0,5 ecu per par. Med tanke på att den genomsnittliga förbrukningen per capita av berörda skodon i gemenskapen är mindre än ett par per år, är de föreslagna åtgärdernas verkan för konsumenterna helt klart marginell.

b) Verkan i relativa tal, prisers verkan för förbrukningen

- (75) Grunden för beräkningarna i relativa tal var de berörda skodonens genomsnittliga pris fritt lager hos distributören, dvs. 3,6 ecu per par, vilket vid import beaktar den justering för skillnader i handelsled som avses i punkt 65. På grundval av det lägsta pålägg som konstaterats hos de distributionskanaler som undersöks nedan, dvs. 125 %, uppskattas konsumentens genomsnittliga pris för den berörda produkten överstiga 8,1 ecu per par. Följaktligen skulle verkan för konsumentpriset av fullt avspeglade tullar underskrida 6,5 %.

Denna procentsats bör ses mot bakgrund av både det absoluta värdet på ökningen (0,5 ecu per par) och den allmänna prisutvecklingen. På grund av den dumpade importens penetrering av marknaden minskade det genomsnittliga marknadspriset fritt lager hos distributören under de fyra undersökta åren med mer än 16 % om man korrigerar för den allmänna inflationen.

(76) I avsaknad av andra uppgifter eller reaktioner från konsumentorganisationer drogs således slutsatsen att de föreslagna åtgärdernas verkan för konsumenterna av berörda skodon sannolikt var minimal. Som en konsekvens av detta kan konstateras att ingen betydande kontraktion i efterfrågan kunde förutses som ett resultat av ett eventuellt fullt uttagande av tullen på konsumentpriset.

2. Verkan för distributionen

a) Verkan för distributionen i dess helhet

(77) Det hävdades att införandet av åtgärder skulle ha starka negativa verkningar för importörer. Skilda åsikter framfördes i fråga om situationen för hela distributionskedjan, som hävdades vara en verksamhet med mycket större betydelse i gemenskapen än tillverkningen av skodon, vad gäller omsättning och sysselsättning.

För det första bör sägas att distributionen genom själva sin beskaffenhet alltid har en högre omsättning på ett givet geografiskt område än de tillverkande företag som de köper in från, på grund av fördel av distributionsmarginalen. För det andra kan sysselsättningstalen för skodistributionen i allmänhet, där alla skotyper säljs, inte jämföras med sysselsättningstalen för tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten.

Eftersom konsumenter inte köper skor i avsevärda kvantiteter utanför gemenskapen skulle antidumpningstullars negativa konsekvenser för distributionen i dess helhet endast uppstå till följd av en betydande minskning av förbrukningen och således omsättning eller till följd av ett nedåtgående tryck på distributionsmarginaler för att minimera en ökning av konsumentpriser (och nedgång i förbrukningen).

Med hänsyn till eventuella åtgärders förutsebara verkan för konsumenterna av den berörda produkten kan det betraktas som högst osannolikt att förbrukningen av den berörda produkten skulle minska avsevärt, även om distributionssektorn skulle behålla sina nuvarande marginaler.

Slutsatsen kan därför dras att eventuella åtgärders verkan för distributionen, i fråga om den berörda produkten, kommer att vara mycket begränsad. Denna slutsats analyserades dock också mot bakgrund av strukturen på skodistributionen i gemenskapen.

b) Strukturen på skodistributionen i gemenskapen

(78) Distributionen av skodon i gemenskapen sker i allmänhet genom fyra olika försäljningskanaler till slutkonsumenten. Dessa är märkeskedjor, oberoende detaljhandlare, icke-specialiserade stormarknader och andra typer av allmänt icke-specialiserad distribution (t.ex. klädesaffärer och diversehandel).

i) Oberoende detaljhandlare

(79) Den traditionella distributionskanalen består av oberoende detaljhandlare som i allmänhet köper från grossister. Distributionens utveckling kännetecknas dock av tendensen att grossister försvinner i och med att detaljhandlare utvecklar närmare förbindelser med ett mera begränsat antal tillverkare, eller att de grupperar sig i inköpsföreningar samtidigt som de behåller sitt oberoende.

Detaljhandlarna har en utsatt konkurrensposition på grund av att de individuellt saknar möjlighet att påverka leverantörers priser och att de behöver höga marginaler för att täcka de relativt höga kostnaderna i de köpcenter i städernas centrum där de huvudsakligen har sin försäljning (150 till 200 %). De har faktiskt i vissa medlemsstater förlorat mark till nyligen utvecklade distributionsformer inom de tre andra kategorierna, särskilt märkeskedjorna.

Till följd av deras stora förekomst i vissa andra medlemsstater och deras position vid det övre marknadssegmentet där de vidmakthåller en kontinuerlig affärsrelation med sina kunder bör det dock noteras att oberoende återförsäljare fortfarande, åtminstone vad gäller förädlingsvärde och sysselsättning (mer än 250 000 personer), är den viktigaste distributionskanalen i gemenskapen, även om de sannolikt inte har den största marknadsandelen (i volym).

ii) Märkeskedjor

(80) Dessa kedjor, som ibland är involverade i tillverkning i gemenskapen, ägs i allmänhet av ett eller två stora företag i varje land, som äger flera märken och täcker hela marknadssortimentet. De driver stormarknader och lågprisaffärer som ligger utanför städerna och som till följd av försäljningsvolym, priser och specialisering kan motstå trycket från de icke-specialiserade stormarknaderna.

Märkeskedjorna säljer även via butiker inne i städerna som tränger ut oberoende detaljhandlare med hjälp av mindre kostnadskrävande, standardiserade lokaler som fyller kunders behov av att besöka en inköpsmiljö som är behagligare än stormarknadshallarna. Märkeskedjorna kan under sin introduktionsfas på marknaden snabbt vinna marknadsandelar och uppnå årliga tillväxtsatser på över 5 % till följd av sin köpkraft, sin möjlighet att välja leverantör över hela världen (de importerar för egen räkning) och sina relativt låga marginaler, som i allmänhet är 25 % av försäljningskostnaden för den centrala handelsfunktionen och i genomsnitt 100 % för butikerna.

iii) Icke-specialiserade stormarknader

(81) För skodonsmarknaden i dess helhet är de icke-specialiserade stormarknaderna viktiga i volymhänseende, dock inte lika viktiga i förädlingsvärde till följd av sina låga genomsnittspriser, och utövar stort inflytande i det lägre marknadssegmentet. Även om de ibland köper direkt från leverantörer utanför gemenskapen, förlitar de sig vanligen på specialiserade importörer i fråga om importprodukter, som utgör en viktig del av deras skoförsäljning. Normalt är deras pålägg cirka 100 %, men det kan variera från omkring 60 % i samband med marknadsföringskampanjer till över 130% för vissa gemenskapsprodukter. På grund av det ytterligare led som importören utgör och den fasta delen av kostnaderna brukar importprodukter från de berörda länderna i denna försäljningskanal nå konsumenten till ett pris som är 3 gånger högre än cif-priset.

iv) Övriga försäljningskanaler

(82) Övriga försäljningskanaler, t.ex. postorderföretag eller konfektionsaffärer, har fått betydelse i vissa medlemsstater men inte i hela gemenskapen i fråga om någon skotyp. I några medlemsstater har specialiserade postorderföretag en kostnadsstruktur som liknar märkeskedjornas. Klädeskedjor med små butiker över hela gemenskapen introducerar även skor som modemärken, i allmänhet med högre marginaler än deras övriga artiklar. På grund av modeaspekten konkurrerar denna försäljning med märkeskedjorna, dock mindre markant än vad som är fallet med de stora diverseaffärerna i stadskärnorna.

c) De föreslagna åtgärdernas specifika verkan för de olika försäljningskanalerna

(83) Vad gäller de oberoende detaljhandlarna, som ännu utgör den största källan till sysselsättning i gemenskapens skodistribution, stärks den allmänna slutsats som anges i punkt 77 att den berörda produkten med ursprung i Indonesien och Kina vanligtvis utgör en liten andel av deras försäljning. Det bör läggas till att det finns ett förbund som företräder detaljhandlare från åtta medlemsstater och att varken detta förbund eller någon annan part har opponerat sig mot ett eventuellt införande av antidumpningsåtgärder.

(84) De företag som äger märkeskedjor har ifrågasatt behovet av att införa antidumpningstullar. Även om den allmänna slutsatsen också är tillämplig på dem, gör det faktum att några av dem i högre grad än de oberoende detaljhandlarna förlitar sig på dumpad import av den berörda produkten det sannolikt att de har större anledning att frukta åtgärders negativa verkan för deras konkurrenssituation inom distributionen.

Eventuella åtgärders direkta verkan för dessa företags ekonomiska situation kommer att vara försumbar om tullens kostnad helt vältras över på konsumenten. Indirekta ekonomiska verkningar är endast att vänta om konsumenter betydligt minskar sina inköp av den berörda produkten till följd av prisökningar. Om detta skulle hända, skulle dock omfattningen inte vara så stor, vilket förklarats i punkt 76.

Vidare säljs den berörda produkten aldrig separat i specialiserade affärer och utgör på grund av sina särskilt låga priser mindre än 10 % av omsättningen för de företag som driver märkeskedjor och har varit samarbetsvilliga i denna undersökning. En liten nedgång i efterfrågan på den berörda produkten, som dock verkar osannolik, skulle i detta perspektiv ha en försumbar verkan för företagen i deras helhet, i synnerhet om efterfrågan åtminstone delvis omdirigeras till skor med högre pris, vilka troligen har högre marginaler i absoluta tal.

(85) Situationen för icke-specialiserade stormarknader och andra icke-specialiserade butiker borde med hänsyn till den ännu mera begränsade utsträckning i vilken deras försäljning avser den berörda produkten inte påverkas av ett införande av åtgärder, även om marknaden utvecklas på ovan beskrivet sätt.

(86) En undersökning gjordes även av situationen för de importörer som levererar till dessa icke-specialiserade distributionskanaler, eftersom de i vissa fall i förhållande till sin omsättning importerade i högre utsträckning från de berörda länderna än sina kunder. Dessa företag styrs i allmänhet av en mycket liten och flexibel organisation, vilket gör det möjligt för dem att sälja endast när den planerade handelsmarginalen täcker kostnaderna. Deras kunskap om marknaden och förmåga att utforma produkter och sälja dem påverkas inte av varornas ursprungsland. Även om antidumpningsåtgärderna kommer att inverka på skodistributionen i dess helhet kan dessa importörer dra nytta av vilken marknadssituation som helst och fortsätta att sälja kinesiska eller indonesiska importprodukter, icke-dumpade produkter eller gemenskapstillverkade produkter.

(87) Slutsatsen är att det inte har kunnat fastställas att ett införande av antidumpningsåtgärder mot berörda skodon i betydande utsträckning skulle inverka på den ekonomiska situationen för skodistributionssektorn i dess helhet eller för en del av den.

3. Verkan för gemenskapsindustrin och dess leverantörer

(88) På nytt framfördes argumentet om att åtgärderna inte skulle få några positiva verkningar för gemenskapsindustrins situation på grund av att andra tredje länder skulle öka sin export. Det hävdades vidare att skodonsindustrins situation i detta avseende var jämförbar med situationen för tillverkarna av handväskor av syntetmaterial och att rådet således även i detta fall inte borde vidta några åtgärder⁴.

⁴ Se punkterna 105 och 106 i ingressen i rådets förordning (EG) nr 1567/97 (EGT nr L 208, 2.8.1997, s. 31).

Att importen har skett från olika länder har varit en viktig faktor på skomarknaden under ett antal år. Det bör i detta sammanhang noteras att gemenskapsindustrin genom automatisering och rationalisering och genom att öka sin export delvis har kunnat kompensera den konstanta förändringen av försörjningskällor för varierande importkvantiteter till gemenskapen. Detta har dock inte kunnat ske vad gäller den massiva ökningen av dumpad import från de två länder som berörs av detta förfarande. Vad gäller de påstådda likheterna mellan detta förfarande och det som rörde handväskor av syntetmaterial bör det betonas att den betydande marknadsandel som ännu innehas av den klagande gemenskapsindustrin i detta fall, typen av ägare i de flesta av de exporterande företagen samt de stora industriella investeringar som krävs för att tillverka skodon helt klart utesluter en rimlig och meningsfull jämförelse mellan dessa två industrier. Rådet kan följaktligen inte godta argumentet att det för konsekvensens skull borde avstå från att vidta åtgärder i detta fall.

- (89) Återigen anfördes att åtgärder skulle få negativa verkningar för tillverkare av maskiner till skoindustrin, vars försäljning till Indonesien och Kina skulle minska.

Vad gäller maskinleverantörer bör noteras att gemenskapsindustrin uppenbart investerar i automatisering, särskilt i formsprutningsprocessen. Denna automatisering medför investeringar i maskiner och formar som tillverkas i gemenskapen och främjar kontinuerliga tekniska förbättringar. Inga bevis framlades å andra sidan för att exportörer från Indonesien eller Kina skulle vara viktiga kunder för tillverkarna av utrustning i gemenskapen.

(90) Eftersom inga nya bevis framlades avseende dessa argument bekräftas de slutsatser som anges i punkterna 99 och 104 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

4. Slutsats rörande gemenskapens intresse

(91) Efter en undersökning av alla berörda olika intressen dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte vidta åtgärder mot den dumpade importen i fråga. Följaktligen bekräftas de slutsatser som anges i punkt 105 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

I. ANTIDUMPNINGSSÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

a) Allmänna anmärkningar

(92) De beräkningar som användes i det preliminära skedet för att fastställa nivå för undanröjande av skada baserades på två olika prisjämförelser. Vad gäller de samarbetsvilliga exportörerna jämfördes priserna för de mest exporterade modellerna med gemenskapsindustrins motsvarande icke-skadevällande priser på grundval av en indelning i 16 grupper av skodon, av vilka 13 avser skodon för utomhus bruk.. Vad gäller den absolut största delen av importen måste dock i avsaknad av samarbetsvilja från exportörernas sida nivån för undanröjande av skada beräknas på genomsnittlig basis för berörda KN-nummer, en s.k. jämförelse kategori för kategori.

(93) Det hävdades att kommissionen vid dessa jämförelser inte beaktade de påstådda skillnaderna mellan vulkaniserade och formsprutade skodon. I enlighet med vad som sägs i punkterna 26 till 30 anses att det inte finns några skillnader mellan vulkaniserade och formsprutade skodon som på ett betydande sätt skulle kunna påverka allmänna prisjämförelser.

De olika processer som används för att tillverka sulorna till två jämförbara modeller leder inte till att konsumenterna uppfattar dem som olika produkter. Vad gäller de berörda samarbetsvilliga exportörerna och det fall där importerade vulkaniserade modeller jämfördes med gemenskapstillverkade formsprutade skor eftersom dessa var de som mest liknade de importerade modellerna, gavs exportörerna möjlighet att lämna synpunkter på grundval av tillgängliga dokument och icke-konfidentiella handlingar. Ingen av dessa exportörer ifrågasatte den jämförelse som gjordes.

- (94) Exportörer från Kina anförde att beskrivningen av de gemenskapstillverkade modeller som användes för jämförelserna var otillräcklig. I detta avseende kan sägas att exportörerna gavs kopior av de icke-konfidentiella dokumenten med foton av de gemenskapstillverkade modeller som användes som referens i varje grupp. Dessa foton kompletterade de skriftliga förklaringarna och beräkningsunderlagen.
- (95) I enlighet med importörers begäran och för att göra de nödvändiga prisjämförelserna för beräkningen av nivåerna för undanröjande av skada, justerades importpriserna cif till prisnivån efter tull, fritt kunden, med hjälp av den justeringsmetod som enligt punkt 65 använts för bedömningen av prisunderskridandet.
- (96) Några importörer anförde att även om det kunde medges att skadevällande dumpning i fråga om skodon med ett importpris på under 3 USA-dollar ägde rum, detta inte var fallet i fråga om mera avancerade skor. Denna senare kategori borde enligt dessa importörer tilldelas en nivå för undanröjande av skada på 0 %.

Även om stora volymer skodon för utomhus bruk importeras till priser under 2,5 ecu (3 USA-dollar) bör sägas att denna import endast omfattade 45 % av värdet för den berörda importen i stickprovet av undersökta importtransaktioner. Det faktum att den största delen av importomsättningen rörde priser som överskred den anförda priströskeln visar att importen av den berörda produkten äger rum till priser som är spridda över ett kontinuerligt register, trots att den görs till extremt låga priser jämfört med vad som skulle gälla under normala konkurrensvillkor.

De icke-skadevållande prisnivåer som fastställts för de undersökta gemenskapstillverkarna befann sig också, beroende på skotyp, både under och över den anförda priströskeln, justerade till nivån fritt kunden (3,7 ecu). I avsaknad av andra bevis rörande denna marknadsaspekt bör denna begäran således avvisas.

- (97) Inga andra synpunkter har mottagits och därför bekräftas den allmänna metod för fastställande av nivåer för undanröjande av skada som fastställs i punkterna 106 till 112 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

Reduceringen av den undersökta produkten och den ändrade justeringen för handelsled påverkar dock de preliminära avgörandena enligt följande:

b) Indonesien

- (98) I enlighet med den metod som anges i förordningen om preliminär tull varierade de reviderade nivåerna för undanröjande av skada för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet för Indonesien mellan 0 och 31,5 %, uttryckta i procent av importpriset cif, varvid genomsnittet för samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet var 14,1 %. Vilket beaktats vid beräkningen av den resterande marginalen för undanröjande av skada, kan det anses att, i en marknadsekonomi såsom Indonesiens, kan som bas användas medelnivan funnen i kontrollerad information fastställd med hänsyn till de samarbetande exportörerna i exemplet, vilket betyder 14.1%.

c) Kina

- (99) I enlighet med den metod som anges i förordningen om preliminär tull konstaterades den reviderade enhetliga nivån för undanröjande av skada i Kinas fall uppgå till 49.2%.

2. Tull

(100) Ett av de samarbetsvilliga indonesiska företag som inte ingick i stickprovet motsatte sig att det hade tilldelats en tull som baserades på den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som konstaterats för stickprovet.

Detta argument kan inte godtas eftersom det enligt artikel 9.6 i grundförordningen föreskrivs att i de fall kommissionen har begränsat sin undersökning enligt artikel 17 får antidumpningstullen för samarbetsvilliga företag som inte ingår i stickprovet inte överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i stickprovet. Dessutom bör det erinras om vad som sägs i punkt 23 i ingressen i förordningen om preliminär tull, dvs. att de berörda indonesiska företagen hade gått med på denna metod.

(101) Eftersom restnivån för undanröjande av skada för Indonesien och Kina, samt den individuella nivån för PT Sindoll Pratama, är lägre än motsvarande dumpningsmarginaler bör antidumpningstullarna baseras på dessa restnivåer. För de övriga samarbetsvilliga exportörerna i Indonesien bör antidumpningstullen baseras på ovan fastställda dumpningsmarginaler.

(102) Följande antidumpningstullar på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, bör således tillämpas:

Land	Tillverkare och exportör	Tullsats
KINA	Alla företag	49,2 %
INDONESIEN	PT Dragon	4,0 %
	PT Emperor Footwear Indonesia	0 %
	PT Sindoll Pratama	0 %
	PT Bosaeng Jaya	14,1 %
	PT Volmacarol	14,1 %
	Alla andra företag	14,1 %

J. UTTAG AV PRELIMINÄRA TULLAR

(103) Med tanke på storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för exporterande tillverkare och länder och den allvarliga skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 165/97 bör tas ut slutgiltigt med den tullsats som slutgiltigt fastställts. Den omfattning för vilka det till tullmyndigheternas belåtenhet kan fastställas att de avsåg import av skodon under KN kod 6404 19 10 (tofflor) eller skor som enligt artikel 1.3 b, c och d i denna förordning uteslutits från räckvidden för detta förfarande, summan som säkerställts som provisorisk anti-dumping tull bör frisläppas i sin helhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av skodon som omfattas av KN-nummer ex 6404 19 90 (Taric-nummer 6404 19 90 * 90), med ursprung i Kina och Indonesien, med undantag av skodon beskrivna i paragraf 3.
2. Den slutgiltiga antidumpningstullen skall tas ut med följande tullsatser på grundval av nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

Land	Produkter tillverkade av	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Kina	Alla företag	49,2 %	-
Indonesien	Alla företag	14,1 %	8900
	med undantag av:		
	P.T. Dragon	4,0 %	8941
	P.T. Emperor Footwear Indonesia	0,0 %	8942
	P.T. Sindoll Pratama	0,0 %	8942

3. Tullen skall inte tillämpas på följande skor:

- a) Skor som även kallas "espadriller", vilka vid tillämpningen av denna förordning anses vara skor med ovanbelagd avsmörjning, utan klack och med flätade sulor av rep, oavsett om skorna har förstärkningar av gummi eller plast över ytor av varierande storlek eller ej och vars sulor inte är tjockare än 2,5 cm (Taric-nummer 6404 19 90 * 10).
- b) Skor som även kallas "dykarskor" eller "vattenidrottsskor", vilka vid tillämpningen av denna förordning anses vara skor med överdel av neopren, vars tjocklek är minst 2,5 mm, laminerade på en eller båda sidor med textilmaterial, täckande hela foten, med en slithållfast sula, och avsedda för vissa vattensporter, t.ex. dykning (Taric-nummer 6404 19 90 * 20).

c) Skor som även kallas "medicinska skor", vilka vid tillämpningen av denna förordning anses vara skor som, även om de inte är tillverkade för någon specifik individs medicinska behov, är utformade för att underlätta tillfrisknandet under eller efter terapi eller en medicinsk operation, t.ex. skor att gå i när en fot är gipsad eller omlindad. Dessa skor täcker inte hela foten och har en vid öppning som gör att även en omlindad fot kan föras in. De säljs inte per par utan en och en, och har mer än en av följande egenskaper:

- Stängningsmekanismen kan anpassas till bandagets eller gipsets storlek.
- Särskilda inläggssulor kan läggas in för medicinska syften.
- Sulan är utformad för att förhindra viss skadlig kontakt mellan foten och marken, men förhindrar samtidigt att skon används för icke-medicinska syften.
- Utformningen är funktionell och skorna är inte försedda med dekorationer eller andra modetillbehör.

(Taric-nummer 6404 19 90 * 30).

d) skor, ibland benämnda som "strandkor" som i den innevarande undersökningen beskrivs som skor vars överdel begränsas till ett band av textilmaterial, denna överdel är fäst på båda sidor av en tjock, lättvägande alveolarplastsula, som är i kontakt med både med foten och marken. Detta band av textilmaterial lämnar framdelen liksom bakkdelen av foten oskyddad, och bredden överskrider inte en tredjedel av skons längd. Eftersom bakkdelen av foten inte trycks mot skon, lyfts bärarens häl från sulan under gående. Strandkor är designade för att bäras med blöta och sandiga fötter på stranden eller omkring en badbassäng, och deras design utesluter all ändamålsenlig vandring i större utsträckning. (Taric code 6404 19 90*40).

4. Såvida annat inte anges skall gällande bestämmelser om tullar och andra tullförfaranden tillämpas.

Artikel 2

1. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 165/97 skall tas ut slutgiltigt med den tullsats som slutgiltigt fastställts, med undantag för de belopp för vilka det till tullmyndigheternas belåtenhet kan fastställas att de avsåg import av sådana skodon vilka ligger under KN kod 6404 19 10 eller skor beskrivna i artikel 1 (3), (b), (c) and (d), , vilka belopp skall frisläppas i sin helhet.
2. De belopp för vilka säkerhet ställts som överskrider den slutgiltigt fastställda antidumpningstullsatsen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel

På rådets vägnar

Ordförande

ISSN 1024-4506

KOM(97) 551 slutlig

DOKUMENT

SV

02 11

Katalognummer : CB-CO-97-569-SV-C

ISBN 92-78-26281-1

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg